Fra Det Kgl. Biblioteks tekstportal (tekster.kb.dk)

Forfatter: Oehlenschläger, Adam

Titel: Udrag fra YRSA

Citation: Oehlenschläger, Adam: ”Poetiske Skrifter V”, i Oehlenschläger, Adam: *Poetiske Skrifter V*, udg. af H. TOPSØE-JENSEN , 1926-1930, s. 98. Onlineudgave fra Arkiv for Dansk Litteratur: https://tekster.kb.dk/catalog/adl-texts-oehl05val-shoot-idm139703312022000/facsimile.pdf (tilgået 17. april 2024)

Anvendt udgave: Poetiske Skrifter V

OLUF.

Nei, ved mit Liv!

TANGKIÆR.

Jeg saae inat ved Maanens Skin
Kong Helges Drage suse hen ad Bølgerne,
Med Silkeseil, Guldmaster. Hvis han gjæster Dig,
Hold gode Miner; hvad han beder venligt Dig —
Afslaa ham intet!

OLUF.

Ubegribelige Mø!

TANGKIÆR.

Vi kan ei dræbe Fuglen i sin høie Flugt;
Men Fælden kan vi stille snildt. Indløber han,
Da er han vor.

OLUF.

O hævn mig, Du Sivkrandsede!

TANGKIÆR.

Beed ei derom! Hav selv kun Mod i Hævnens Stund.

OLUF.

Frygt ei!

TANGKIÆR.

Se — Du har *Villie*, som hvert Jordens Barn.
Jeg mægter intet over *den;* giør hvad Du vilst;
Men — hvad Du skylder Tangkiærs Kraft, kan atter hun
Berøve Dig. Du takker mig for Liv og Magt
Og ærligt Rygte. Sviger Du Din Eed? Velan —
Da svømmer atter Du i Bølgens falske Favn,
Hvor selv Du nedsprangst. Neppe findes da mit Slot;
Den blege Død vil drage Dig til Helas Sal.

Da lyder og Din Skiændsel vidt paa hver en Kyst;
Foragtet er Dit Minde; Ørnen hugge vil
Dit ubegravne blege Liig paa Saxens Strand.

OLUF.

O skaan mig!

TANGKIÆR.

Jeg vil skaane *nu*. Brødst Du Din Eed —
Da skaaner intet. *Odin* kan ei redde Dig!

OLUF.

Der er min Haand!

TANGKIÆR.

Der min igien!

OLUF.

Hvor kold Du est!

TANGKIÆR.

Det varst Du og, da Helge Du forhaanede.

Hun gaar ind i sin Hule. Olaf til Borgen.

FOLKVAR *kommer fra Skoven med Yrsa.*

YRSA.

O skiønne Borg! Hist taarner den med sine Spir.

FOLKVAR.

Fornøier Dig at see det store Kongeslot?

YRSA.

Ja! Solen blinker i de røde Haners Guld.